

Ben Bilemiyorum

– Yanlız adam · 27 Haziran 2011

Yatağına yattı gözlerini kapattı;
Şöyle bir geçmişi hayal etti.
Derenin yanında bir tarlaları vardı.
Babası etrafını tellerle çevirip cennet bahçesine çevirmişti.
İçersinde çeşit çeşit meyva ağaçları vardı.
Elma, Armut, Nar, Kiraz, Kayısı, Şeftali, Dut, İncir, Ayva hele o kocaman Ceviz ağacı.
Hani üzerinden düştüğü o erik ağacı vardı ya;
Nasıl düşerken tutunmak istediği dal da kırılıp dalla birlikte yere düşmüştü, kafası şişmişti.
Arkadaşları da ona kafasındaki şişlik inene kadar koca kafa demişti.
Bir kere saymıştı seksen beş tane meyva ağacı vardı.
Kaç çeşit meyva var diye saymaya kalktığında;
Her seferinde ağaçların meyva verme zamanı ayrı ayrı olmasından kaç çeşit meyva olduğunu sayamazdı.
Hele hele ağaca incir toplamak için çıkmıştı, ağacın bir dalına da arılar toplanmıştı .
Onların toplandığı yere sopa ile vurmuştu, arılar da dağılıp etrafını sarıp her tarafını sokmuştu.
Arıların sokması ile şişmeyen yeri kalmamıştı, bir hafta hastahanedede yatmıştı.
O tarla geldi gözlerinin önüne;
Kıpkırmızı domatesler, çilekler, patlıcanlar fasülyeler, daha neler neler.
Bir gün babasının asker arkadaşları geldiğinde;
Oğlum şurdan bir karpuz koparda getir dediğinde;
Şaka olsun diye bir kabak koparıp götürmüştü.
Babasının asker arkadaşı da babasına yahu senin çocuk daha karpuz ile kabağı ayıramıyor diye takılmıştı.
O da;
Tarlada bulunan bütün sebze ve meyvalardan birer tane toplayıp isinlerini tek tek söylemişim;
Çocukluk işte deyip güldü.
Ama şimdi nerdeee;
O güzelim tarlaya bakmadık, babamız da rahmetli olunca orasıda yok oldu gitti.
Hep kabahat bizim.
Şehirde durduk gidip o güzelim bahçeye bakmadık.
Amaan gidip gelme masrafı ile buradan alırsız dedik, şehirden aldık.
Tatile çıktık.
Sosyetik olduk.
Tertemiz havası olan köyümüz varken.
Yok dağ dedik, yok deniz dedik oralara gittik.
Köyümüzde meyva, sebze, tavuk, yumurta, süt varken buradan göze hitap eden hormonluları aldık.

Ondan sonrada çeşitli hastalıklara kapıldık,
Köyde tarhana çorbası yeyip sokağa çıkar, dizlerimize kadar kar içinde oynar, hasta olmazdık.
Şimdi hafif bir yağmurlu havada hapşırmaya başladık.
Köyümün kıymetini anladım ama çok geç kaldım.
Dedi kendi kendine.
Bu geçmişteki anıları, meyva ve sebzelerin tatları ile kokuları öyle işlemişti ki beynine.
Onları hayal ederken uyumuştun.
Rüyasında gene o tarladaydı.
Bir ağacın üzerine çıkıyordu kalçasında bir acı hissetti.
Birden uyandı;
Hemşerinin iğne vurduğunu anladı.
Hemşireye;
Senmiydin kızım dedi.
Hemşire de;
Her zaman elin çok hafif kızım derdin ya;
Bende uyuduğunu gördüm ama yatışın iğne vurmama engel deyildi bende uyurken vurmamak istedim
hasan amca;
Önemli deyil kızım dedi hemşireye.
Rüya görüyordum, rüyamda ağaca meyva toplamaya çıkıyordum.
Hafif bir acı hissettim dal battı zannettim.
Ondan birden uyandım kızım.
Hemşirede;
Topladığın meyvalardan bana ikram etmeyecekmisin hasan amca.
Ah be kızım o meyvaları, sebzeleri artık rüyamızda görüyoruz.
Rüyada olduğu gibi bir tat alamıyoruz ondan sonrada hastahanelere koşup aman beni kurtar doktor
diyoruz dedi.
Birlikte gülüştüler.
Bize mi güldüler. ?
Kendilerine mi.?
Yoksa hiç tat alamadığı meyva ve sebzelere mi. ?
Ben bilemiyorum.
Ya siz.???